

[ROZGART *sb m*

Teksty nie oznaczają pochyleń.

sg N rozgart. ◇ G rozgartu. ◇ L rozgarcie. ◇ pl A rozgarty.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pastwisko, łąka do wypasu koni lub bydła, wygon (z niem. Rossgarten): hortum, quo pabulantur equi, Rossyark [!] appellatum SłownikKsiągSądKościer 156; Item rozgarth est ante villam, in quo fiunt foeni currus 50 plus vel minus. InwBiskWłocł1582 282, 1582 290; STAWY DO ZAMKU MALBORSKIEGO NALEŻĄCE [...] Trzeci na rozgarcie u murowanej budy. ŹródłaEkMalb II 41, II 5, 6; Od rozgartu na gruncie piaskowskim, którego rozgartu drabi zamku malborskiego do paszej bydłu swemu najmują, płacą na rok [...] po 10 szelągów LustrMalb II 30.

MC